

Arrest

nr. 300 947 van 2 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de L'Université 16/4
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2023.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 22 december 2023 waarbij de voorzitter de zaak tegensprekelijk uitstelt naar de openbare terechtzitting van 5 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat V. HENRION, in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen heb je de Afghaanse nationaliteit, ben je een Pasjtoense soenniet en ben je afkomstig van het dorp Amla in het district Dara-i-Noor in de provincie Nangarhar. Je ging niet naar school in Afghanistan en hielp op de landbouwvelden vanaf een leeftijd van ongeveer tien of elf jaar.

Je paternale oom S. werkte drie, vier of vijf jaar als leider van een team en als bodyguard voor Amerikanen in de Topchibasis in de provincie Kunar. Toen hij zijn werk stopzette, kreeg S. van Amerikanen een Kalasjnikov en 7150 dollar die jullie in jullie huis verborgen. Na zijn werk voor Amerikanen werkte S. samen met jou op de landbouwgronden. Je vader was taxichauffeur maar verdween ongeveer drie jaar geleden nadat hij naar zijn werk was vertrokken.

Toen de taliban de macht begonnen over te nemen in Afghanistan zei je oom dat je het land moest verlaten. Ongeveer tien dagen later namen de taliban het hele land over en vluchtte S. naar het huis van een vriend in de bergen van Dara-i-Noor waar hij zich sindsdien voorhoudt als de broer van zijn vriend en werkt als herder. Hij keerde slechts enkele keren terug naar jouw huis.

Je verliet rond de machtsovername van de taliban in augustus 2021 Afghanistan en reisde via onder andere Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Roemenië, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België waar je op 16 november 2021 aankwam op en op 17 november 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende. Na je vertrek uit Afghanistan kwamen de taliban éénmaal langs bij je moeder om te vragen naar de Kalasjnikov.

Je vreest bij terugkeer gedood te worden door de taliban omdat je oom voor de Amerikanen heeft gewerkt en jij kan meegenomen worden om hem te dwingen zich aan te melden bij de taliban. Je advocaat verklaart bovendien dat personen die terugkeren van Europa door de taliban beschuldigd worden van immoreel gedrag en hiervoor gestraft kunnen worden.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg je de originele taskara's van jou en je vader en een kopie van de taskara van je oom S. neer, alsook een kopie van een wapenvergunning van S. uitgereikt op 31 december 2012, een opleidingscertificaat van S. d.d. 29 juli 2010, een overzicht van S.'s biografische data opgesteld voor het Amerikaanse leger, een document ter bevestiging van zijn werk voor het leger, een aanvraag van S. tot een visumprogramma van de Verenigde Staten, een bevestiging van de Amerikaanse ambassade van het werk van S. in Topchi van 2010 tot oktober 2014, een kopie van een bevestiging van de Amerikaanse ambassade van het werk van S. in FOB Wright van 2010 tot september 2014, een kopie van een appreciatiecertificaat van de NDS Kunar voor S. voor de periode van januari 2010 tot april 2014, een kopie van een verklaring van S. in het kader van een visumaanvraag, een niet-ingevuld aanvraagformulier voor een visum voor de US, een kopie van een foto van drie kinderen met een Kalasjnikov en twee enveloppen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Voor de aanvang van je persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf je advocate aan dat je geen Pasjtoe spreekt en het onderhoud aldus niet kon doorgaan met een tolk Pasjtoe. Je had bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aangegeven dat je voor je onderhoud bij het CGVS een tolk Pashayi verkoos (vragenlijst CGVS d.d. 14/07/2022, vraag 3.6; vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ d.d. 14/07/2022, vraag 2, 3). Je verklaarde echter eveneens dat je Pasjtoe voldoende beheerst om de problemen die geleid hebben tot jouw vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (verklaring betreffende procedure d.d. 14/07/2022, vraag 2). Bij de aanvang van je persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd je dan ook aangesproken in het Pasjtoe, gaf je aan dat je de tolk bij het CGVS goed begreep en dat je ook de tolk bij de DVZ goed had begrepen (CGVS, p. 1, 2).

Er werd meermaals benadrukt dat je het onmiddellijk diende te verduidelijken indien je een woord, zin of vraag niet goed begreep (CGVS, p. 1, 2, 12) en zowel tijdens als op het einde van het persoonlijk onderhoud werd je gevraagd of je de tolk en de vragen goed begreep hetgeen je telkens bevestigde (CGVS, p. 12, 14, 15). Ook bleek je het verloop van het onderhoud en de intentie van de vragen goed te begrijpen aangezien je stelselmatig op de vraag antwoordde en de tolk op geen enkel moment aangaf dat hij jou niet goed begreep. Je voogd en advocaat verklaarden op het einde van het persoonlijk onderhoud dat je vlot had gesproken en vermeldden geen van beide enige problemen omtrent het gebruik van Pasjtou gedurende het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 15). Tot slot werd een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud jou toegezonden maar gaf je geen enkele opmerking over de inhoud van deze notities.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al jouw verklaringen en alle stukken in jouw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat je noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. Je bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming blijkt dat een Afghaanse verzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

In de eerste plaats moeten er enkele vraagtekens geplaatst worden bij je verklaringen over de werkzaamheden van je oom S.. Er wordt gezien je jeugdige leeftijd niet van je verwacht dat je deze werkzaamheden tot in de kleinste details zou kunnen beschrijven. Wel mag enige basiskennis verwacht worden van dit werk indien dit de aanleiding zou zijn van jouw vrees om vervolgd te worden in jouw land van herkomst. Je kennis was echter oppervlakkig. Zo stelde je dat je oom bodyguard en leider van een team was in de Topchibasis in Kunar maar wist je niet aan welke jongens hij leiding gaf (CGVS, p. 10), of hij werkzaam was als deel van het Afghaanse nationale leger dan wel voor een privaat veiligheidsbedrijf (CGVS, p. 10), wanneer hij dit werk aanvatte (CGVS, p. 10) of voor welke Amerikanen hij dan moest voorzien in de veiligheid (CGVS, p. 14). Zoals hierboven aangehaald wordt rekening gehouden met je jeugdige leeftijd maar ingevolge het leeftijdsonderzoek was je ten tijde van je vertrek uit Afghanistan tussen de vijftien en een half jaar en zeventien en een half jaar oud (zie referentie 6/ MIN/2021/89447), waardoor toch enige kennis mag verwacht worden, zeker aangezien je samen je oom het land bewerkte (CGVS, p. 10) en je je huidige vrees voor vervolging op deze werkzaamheden baseert. De vaststelling dat je slechts oppervlakkig op de hoogte bent van zijn beweerde werkzaamheden, plaatst deze vrees dan ook hoe dan ook op de helling. Je legde verder enkele documenten neer om de werkzaamheden van je oom aan te tonen. Hierbij moet vooreerst worden aangestipt dat een aanzienlijk deel van de stukken louter kopieën betreft waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan. Verder is het merkwaardig dat zijn aanvraag om toegelaten worden tot een Amerikaans visumprogramma getekend is door M.R.M. terwijl hij in hetzelfde document verklaart dat hij S. heet, opmerkelijk genoeg zonder zijn achternaam hierbij te vermelden. Een ander document vermeldt dan weer Mu. als zijn achternaam, hetgeen niet overeenkomt met jouw achternaam B.. Verder stelt je oom in de door hem geschreven visumaanvraag van 28 augustus 2021 dat hij van 2002 tot 2012 met de Amerikaanse troepen in Kunar werkte. In een andere verklaring van jouw oom, die noch gedateerd noch ondertekend werd, vertelt hij dat zijn tewerkstelling bij de Amerikanen in Kunar slechts in 2010 aanvatte. De twee brieven van de ambassade van de Verenigde Staten hebben het dan weer over een tewerkstelling van 2010 tot 2014. De tegenstrijdige verwijzingen naar de duur van zijn tewerkstelling doen verder afbreuk aan het geloof in de authenticiteit van deze stukken en de tewerkstelling van jouw oom. Het valt eveneens op dat de brief van de 30 september 2014 ondertekend werd door "Chief, U.S. Base Topchi". Dat deze vermoedelijk hoge Amerikaanse militair zijn naam noch zijn rang vermeldt is zeer eigenaardig. Even bevreemdend is de verwijzing naar Topchi als naam voor de basis, aangezien dit een lokale Pashtou benaming is terwijl de officiële naam Camp Wright is. Zijn wapenbadge en de bevestiging van de Amerikaanse ambassade vermelden overigens een ander taskar nummer dan de bijgevoegde taskara, terwijl de andere bevestigingsbrief die amper elf dagen eerder opgemaakt werd wel het juiste nummer vermeldt. Deze vaststelling schaadt dan ook sterk de

betrouwbaarheid van de stukken die je ter staving van het werk van je oom aanbrengt. Tot slot moet er op gewezen worden dat het visumaanvraagformulier opgemaakt op 5 februari 2015 stelt dat jouw oom twaalf kinderen heeft. Vreemd genoeg waren vijf van die kinderen volgens hun geboortedatum nog niet geboren ten tijde van de opmaak van dit formulier. Jij beweert overigens dat je oom maar één kind heeft, hetgeen uiteraard niet te rijmen valt met de twaalf kinderen die er op het formulier vermeld staan (CGVS, p.6). Bovenstaande vaststellingen halen het geloof in de voorgehouden tewerkstelling van je oom zeer ernstig onderuit. Bovendien moet verwezen worden naar objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan jouw administratief dossier) waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten gemakkelijk op niet-reguliere wijze Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van je relaas te herstellen.

Deze vaststellingen doen concluderen dat je er onvoldoende in slaagde om het werk van je oom aannemelijk te maken, hetgeen je actuele vrees voor vervolging ten gevolge ervan reeds sterk ondermijnt.

Zelfs indien aangenomen wordt dat je oom dit werk uitvoerde tot oktober 2014 zoals de documenten vermelden, quod non, moet verwezen worden naar de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI

Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) waaruit blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden zelf te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Je haalt hierbij aan dat je oom ondergedoken leeft en de taliban nog naar jullie huis kwamen om te vragen naar een Kalasjnikov, die je oom samen met een bedrag van 7150 dollar van Amerikanen had gekregen (CGVS, p. 9). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan jouw verklaringen over deze inbewaringneming en het bezoek van de taliban. Je bood geen enkele dienstige verklaring voor het feit dat Amerikanen besloten om aan jouw oom een Kalasjnikov en het bedrag van 7150 dollar in bewaring te geven (CGVS, p. 9), noch wist je wie deze zaken aan jouw oom gaf (CGVS, p. 12) noch in hoeverre je familie nog steeds over deze som geld beschikt (CGVS, p. 12). Dat je dermate vaag bleef over een dergelijke som geld en een wapen dat centraal staat in je relaas, ondermijnt de geloofwaardigheid reeds sterk. Je stelde voorts dat de taliban uitdrukkelijk vroegen naar deze Kalasjnikov wanneer ze bij jullie op bezoek kwamen (CGVS, p. 11). Opmerkelijk genoeg liet je dit bij de DVZ geheel onvermeld (vragenlijst CGVS d.d. 19/07/2022, vraag 3.5). Hiermee geconfronteerd verklaarde je dat je dit niet uitdrukkelijk gevraagd werd (CGVS, p. 13) hetgeen niet overtuigt aangezien verwacht mag worden dat je de reden van het bezoek van de taliban op zijn minst zou aanhalen. Je wist ook niet hoe je oom reageerde toen hij vernam dat de taliban naar het vuurwapen hadden gevraagd (CGVS, p. 11) terwijl verwacht mag worden dat je je hierover verder zou informeren aangezien je nog contact hebt met je familie (CGVS, p. 6). Een bijkomende reden waarom geen geloof kan worden gehecht aan de inbewaringneming van de som geld en het vuurwapen is de vaststelling dat je oom S. dit geld niet aanwendde om het land zelf te verlaten of zijn kerngezin het land te doen verlaten maar in de plaats daarvan zelf onder te duiken en zich sindsdien voor te doen als de broer van een herder in het dorp Wajikhel (CGVS, p. 7-8). Dat je overigens niet eens kon zeggen vanwaar je oom deze herder kent en diens naam niet vermeldde (CGVS, p. 8) doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit onderduiken. Je legde een foto neer van drie kinderen met een Kalasjnikov maar het is geheel onmogelijk om de omstandigheden, de plaats en het tijdstip van dergelijke foto's na te gaan hetgeen de bewijswaarde ervan relativeert. Uit niets blijkt zelfs dat dit jouw familieleden zijn. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de huidige situatie van jouw oom toon je de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens jouw verklaringen bevindt niet aan.

Wat jouw eigen situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF of medewerkers van de voormalige overheid behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Je haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat je een familielid zou zijn van een vroeger lid van het ANSF of iemand die meewerkte met de voormalige overheid, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf

te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken. Er kan hierbij nog opgemerkt worden dat er zelfs indien de taliban je oom zouden zoeken, geen enkele indicatie is dat ze ook jou hierbij zouden zoeken. Hoewel je voogd op 10 april 2022 en op 2 maart 2023 had genoteerd dat je had gezegd dat de taliban naar jouw huis waren gekomen (CGVS, p. 10, 12), zei je zelf dat je familie slechts één keer bezoek kreeg van de taliban, die naar de Kalasnikov en naar jouw oom vroegen zonder jou hierbij te vermelden (CGVS, p. 8). Erna vernam jouw familie volgens jou niets meer van de taliban (CGVS, p. 11). Er is dan ook geen enkele indicatie dat de taliban naar jou op zoek zijn. Dat jij en je kerngezin niet in het vizier zijn gekomen van de taliban blijkt tevens uit de vaststelling dat je gezinsleden nog steeds in hetzelfde huis wonen in Dara-i-Noor (CGVS, p. 4).

Dat jij persoonlijk enige vrees zou hebben voor repercussies wordt bovendien verder ondergraven door de vaststelling dat je geen idee had welke taliban momenteel aan de macht zijn in jouw regio (CGVS, p. 7) en niets ondernam om meer te weten te komen over de identiteit van de taliban die jouw oom zochten (CGVS, p. 13). Van een verzoeker om internationale bescherming mag nochtans verwacht worden dat hij zich terdege informeert over alle kernelementen van zijn vrees voor vervolging waaronder uiteraard de identiteit van zijn belagers. Jouw desinteresse hierin doet dan ook wederom sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van een dergelijke vrees.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een gegronde vrees voor vervolging hebt zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat je een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon

in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan**:

Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat jij louter door jouw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van jouw leven of jouw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn;

onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op

https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in**

Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat jij een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat— hoewel je inschatte dat je Afghanistan verliet toen je twaalf of twaalf en een half jaar oud was (CGVS, p. 4) – uit het leeftijdsonderzoek blijkt dat je ten tijde van je vertrek uit Afghanistan tussen de vijftien en een half jaar en zeventien en een half jaar oud was, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien werkte je vanaf tien- of elfjarige leeftijd op jullie landbouwgronden in Afghanistan (CGVS, p. 4). Hier in België is je enige bezigheid voetballen en samen met een andere Afghaanse jongen aan sightseeing doen (CGVS, p. 3-4). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, laat staan dat je hierdoor dusdanig als verwesterd beschouwd zou worden dat je bij terugkeer naar Afghanistan vervolging riskeert.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door jou neergelegde documenten kunnen de bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De taskara's van jou en je vader missen bewijskracht inzake de door jou ingeroepen asielmotieven. Bovendien moet er vastgesteld worden dat waar uit de toegevoegde informatie blijkt dat het rangnummer op de taskara's gestempeld wordt het in het geval van jouw exemplaar op de taskara geprint werd. Deze anomalie wijst erop dat je taskara niet authentiek is. Deze vaststelling doet twifelen aan de door jou opgegeven identiteitsgegevens. Hierboven werden de documenten van je oom S. en de foto van de kinderen met een Kalasnikov reeds besproken. De enveloppen tonen slechts aan dat je post ontving.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- "- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;*
- van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;*
- het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie*
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen."*

Verzoeker vat het verzoekschrift aan met een korte theoretische toelichting bij voormelde geschonden geachte bepalingen.

Wat betreft de toepassing *in casu* betoogt verzoeker als volgt:

"1) Wat betreft de leeftijd en kwetsbaarheid van de verzoeker

Vooreerst merkt de verwerende partij op dat bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen omwille van verzoekers leeftijd.

De verzoeker kwam België binnen op zeer jonge leeftijd, als niet-begeleid minderjarige. Intussen is hij net 17 jaar oud.

De bijzondere maatregelen die genomen werden om tegemoet te komen aan de jeugdige leeftijd en maturiteit van de verzoeker, blijken onvoldoende. Het aanstellen van een voogd en de mogelijkheid voor deze laatste om opmerkingen te formuleren en/of documenten neer te leggen, bijvoorbeeld, kan immers niet volstaan.

Het was in casu van belang om rekening te houden met het gegeven dat de verzoeker aankwam toen hij nauwelijks vijftien jaar oud was, en dat hij aldus zeer jong was op het moment dat zijn problemen zich voordeden. Quod non. Hij was een kind, het is niet meer dan normaal dat hij, bij wijze van voorbeeld, niet alles weet over het werk van zijn oom S., of dat hij zich bij de DVZ aan de letterlijke instructies hield en niet begreep dat hij ook andere relevante elementen moest vermelden...

De verzoeker ziet niet in hoe er met zijn jeugdige leeftijd en maturiteit en met zijn kwetsbare mentale toestand rekening gehouden werd bij de beoordeling van zijn relaas.

Ter volledigheid wenst de verzoeker er op te wijzen dat het interessant is dat, hoewel hij als minderjarige en niet-Pashtoen verklaarde in Pashahi gehoord te willen worden, hoewel er een beëdigd Pashahi-tolk werkzaam is op het CGVS en hoewel zowel zijn voogd als advocaat wezen op het belang om het interview in zijn moedertaal te voeren, zijn verzoek niet werd ingewilligd. Voor het onderhoud begon, zei de Protection Officer (in de inkomhal): "Het is niet omdat hij verzocht in zijn moedertaal gehoord te worden, dat het CGVS daartoe verplicht is."

2) Antwoord op de motivering van de bestreden beslissingen omtrent de asielaanvraag van de eiser

In casu stelde de verwerende partij, verkeerdelijk, dat de problemen van de verzoeker met de Taliban niet als aannemelijk beschouwd kunnen worden. De verwerende partij liet bovendien na de problemen die de verzoeker intussen zou kennen omwille van zijn verblijf in Europa ernstig te beoordelen.

a) *Wat betreft de problemen van de verzoeker met de Taliban*

In de eerste plaats worden door de verwerende partij vraagtekens geplaatst bij verzoekers werkzaamheden van zijn oom S..

De verzoeker vertelde gedurende zijn persoonlijk onderhoud wat hij wist over het werk van zijn oom. Echter moet niet alleen zijn minderjarigheid in rekening gehouden worden, maar ook de Afghaanse cultuur. In verzoekers familie was het niet toegestaan om oudere mannen te ondervragen, ook niet naaste familieleden als zijn oom. Daar komt nog bij dat zijn oom ook niet zijn vader is, hetgeen het nog moeilijker maakt om verregaande vragen te stellen, en dit ondanks dat ze samen op de landbouwgronden werkten. De vragen waarop de verzoeker geacht wordt het antwoord te kennen, blijken overigens zeer verregaand te zijn. Het lijkt onredelijk te weten aan welke jongens zijn oom de leiding gaf of wanneer hij begon met werken...

De verwerende partij blijkt overigens enkele vragen te hebben met betrekking tot de documenten die de verzoeker heeft ter staving van het werk van zijn oom S..

Wat dit betreft kan de verzoeker alleen maar herhalen hoe hij aan de documenten kwam: hij vertelde zijn moeder dat hem in het kader van zijn asielprocedure documenten nodig had, en zij bezorgde hem later deze exemplaren. Hij voegt aan dit verzoekschrift vijftien foto's toe, met betrekking tot de visumaanvraag van zijn oom S.Mu. aan SIV (Special Immigration Service). Hieruit blijkt duidelijk dat zijn oom gekend is bij de Amerikaanse overheid en dat hijzelf en zijn familie in gevaar zijn. Uiteindelijk werd zijn visumaanvraag geweigerd aangezien zijn familieleden niet over paspoorten beschikten (stuk 3).

Verder verwijst de verweerder naar informatie waaruit blijkt dat leden die vroeger tot de ANSF behoorden, te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

De verzoeker wijst erop dat deze bronnen de problemen van zijn familie bevestigen. Zijn oom kreeg een wapen en een grote som geld met zich mee, om in zijn veiligheid te voorzien bij terugkeer naar het dorp. Zelfs voor de machtsovername werden leden van het leger immers reeds geviseerd door de taliban. Het geld werd gebruikt voor de uitgaven van het gezin. Verzoekers vader was immers verdwenen en zijn oom S. stond in voor het onderhoud van twee families.

Wat betreft verzoekers verklaringen bij de DVZ, dient erop gewezen worden dat de vraagstelling aldaar niet dezelfde is als op het CGVS. Er wordt bij de DVZ enorm gehamerd op het gegeven dat de verklaringen kort gehouden moeten worden. Er wordt gevraagd naar de "redenen voor vertrek". De Kalashnikov in huis was geen reden voor zijn vertrek... Dit vond immers plaats na zijn vertrek. Het wapen thuis vormt uiteraard wél een reden te meer waarom de verzoeker niet naar Afghanistan kan terugkeren.

Verzoekers oom verliet het land niet zelf, omdat hij wil blijven voorzien in het onderhoud van zijn gezin. Hij begreep, na de communicatie met de Amerikaanse Immigratiedienst (stuk 3) dat het voor zijn familie onmogelijk zou zijn om het land te verlaten en besloot daarom bij hen te blijven. Hij deed wat hij kon om het oudste kind aanwezig in huis, de verzoeker, het land te laten verlaten, en doet nu zijn best om af en toe bij zijn familie langs te gaan en hen op alle mogelijke vlakken bij te staan.

Wat verzoekers eigen situatie betreft, wenst hij erop te wijzen dat de taliban op de hoogte zijn van het feit dat verzoekers oom een Kalashnikov thuis had. Hieruit blijkt dat zijn oom S. wel degelijk gekend was bij de taliban, hetgeen van het gehele gezin een target maakt. In het huis van zijn familie verblijven nu alleen vrouwen en jonge kinderen. Zij vormen geen doelwit voor de taliban...

Zoals hieronder wordt toegelicht, riskeert verzoekers familie opnieuw in het vizier van de taliban te komen, omwille van zijn eigen lange afwezigheid...

b) *Wat betreft de situatie van de eiser (als 'verwesterde' Afghaan) na de machtsovername door de Taliban*

[analyse van de situatie van 'verwesterde' Afghanen aan de hand van rechtspraak van onder andere de Raad en een veelheid aan rapporten van onder meer EUAA/EASO, UNHCR, HRW, OSAR en Nansen]

De verzoeker heeft intussen een heel andere kleding stijl, hij heeft geen lange baard, hij luistert in zijn vrije tijd graag naar muziek. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat ook mannen in Afghanistan niet vrij zijn om te dragen wat ze willen: [...]

De reis naar en zijn verblijf in Europa, en meer bepaald zijn verblijf in België sinds bijna dan twee jaar, hebben dan ook een duidelijke impact op de verzoeker nagelaten, onder meer door zijn scholing in België.

De verzoeker kwam op jonge leeftijd (hij was nauwelijks vijftien jaar) aan in België. Hij leerde zelfstandig te zijn en voor zichzelf beslissingen te nemen. Hij acht het onmogelijk om zich te re-integreren in de Afghaanse samenleving die gebaseerd is op het belang van hiërarchie. Zijn vrees om als verwesterd worden gepercipieerd is dan ook reëel, en niet louter hypothetisch.

De verzoeker heeft zich gebruiken en gewoonten eigen gemaakt die onverenigbaar zijn met de sociaal aanvaardbare gedragingen in een door de taliban geregeerd Afghanistan. Zo is het voor hem zeer natuurlijk geworden om te praten met meisjes en vrouwen, om hen vragen te stellen en om hun mening te waarderen. Indien hij met deze ingesteldheid, naar Afghanistan zou terugkeren en een vrouw zou aanspreken in het openbaar of blij zou geven van appreciatie van de mening van een vrouw, zou zijn leven onmiddellijk in gevaar zijn. De verzoeker merkte ook op dat in Europa mensen elkaar aankijken wanneer ze een gesprek voeren. Dit is een gewoonte die hij overnam. Oogcontact maken met een taliban, indien hij terug naar Afghanistan zou moeten keren, zou hem echter zijn leven kunnen kosten.

De verzoeker is bovendien niet bekend met de regels en sociaal aanvaardbare gedragingen die door de taliban werden opgelegd. Dit is zeer gevaarlijk, aangezien, zoals hierna (infra, pp. 64-68) wordt aangetoond, de taliban niet vergevingsgezind zijn ten aanzien van personen die hun regels overtreden, laat staan indien het jongens betreft die terugkeren van een lang verblijf in Europa.

c) Conclusie wat betreft de vluchtelingenstatus

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de verzoeker van oordeel dat hij aannemelijk maakte dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan, in lijn met de analyse van Uw Raad hieromtrent.³³

De verzoekers wijzen op de volgende elementen: (1) het feit dat intussen bijna twee jaar in België verblijft (2) zijn goede integratie in België, onder meer dankzij zijn scholing, waardoor hij zich verschillende Belgische gebruiken en gewoonten eigen heeft gemaakt die onverenigbaar zijn met de sociaal aanvaardbare gedragingen in Afghanistan (3) het gegeven dat zijn oom en zijn familie door de taliban geïsoleerd worden (4) het gegeven dat de verzoeker behoort tot een etnische minderheidsgroep, de Pashahi, (5) zijn herkomst uit de provincie Nangarhar en (6) het risico dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap daar hij lang genoeg uit het land zijn geweest om te "verwestern" of minstens als "verwesterd" beschouwd te worden en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij niet meer vertrouwd is met de plaatselijke normen en gebruiken, daar deze fel veranderd zijn sinds zijn vertrek. Er is geen "margin of error" en de taliban elke overtreding zwaar afstraft, te meer wanneer het jongens zijn die terugkeren uit het Westen die de regels overtreden."

Als antwoord op de motivering van de bestreden beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus, voert verzoeker aan als volgt:

"Artikel 48/4 van de Vw bepaalt dat:

[...]

Naast de vluchtelingenstatus, kan in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden. Overeenkomstig artikel 48/4 Vw. en artikel 15, C) Kwalificatierichtlijn wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan de vreemdeling die een reëel risico op ernstige schade zou lopen en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen.

[theoretische uiteenzetting inzake de beschikbaarheid van informatie met betrekking tot de situatie in Afghanistan, op basis van landeninformatie afkomstig van onder meer Nansen, UNHCR, EUAA]

De verwerende partij kan aldus niet zomaar het advies van UNHCR naast zich neerleggen. Indien zij dit toch wil doen, moet zij met nauwkeurige en actuele informatie uit verschillende soorten bronnen aantonen waarom zij een andere mening toegedaan is. Quod non.

Ook 11.11.11 is van mening dat terugkeer naar Afghanistan op dit moment onmogelijk is:

[...]

Dit werd ook zeer recent door Uw Raad bevestigd, in het arrest nr. 278 700 van 13 oktober 2022:

[...]

Een intern beschermingsalternatief bestaat in Afghanistan aldus niet.

Daar komt nog bij dat in de bestreden beslissing gesteld wordt dat de verzoeker niet om aan te tonen dat de machtsovername door de taliban een impact heeft op zijn individuele situatie in Afghanistan. Deze verwachting is echter niet in overeenstemming met de medewerkingsplicht van het CGVS. Vluchtelingenwerk Vlaanderen analyseerde dit punt reeds zeer nauwkeurig:

[...]

Het is voor de verzoeker niet eenvoudig om te achterhalen hoe de situatie op dit moment is voor zijn familie. Enerzijds is het in Afgaanse families moeilijk om hierover te praten. De ouders van de verzoeker willen vermijden dat hij zich zorgen maakt om hen. Anderzijds verloopt het contact tussen de verzoeker en zijn familie heel moeizaam sinds de machtsovername door de Taliban. Er is weinig verbinding, waardoor het erg moeilijk is om diepgaande gesprekken te hebben.

De bestreden beslissing moet bijgevolg minstens vernietigd worden om een volledige en correcte analyse te maken van de geloofwaardigheid van de eiser.

a) Artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet

[...]

Het komt er dus op aan voor de verzoekende partij om aan te tonen dat de humanitaire crisis in Afghanistan overwegend te wijten is aan de handelingen van de Taliban, en dat de situatie aldus onder artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

[...]

In wat volgt zal de toegang voor Afghanen tot verschillende basisvoorzieningen (m.n. gezondheidszorg, voedsel en water) geanalyseerd worden, net zoals de huidige staat van werkgelegenheid/werkloosheid, waarna een analyse van de humanitaire situatie op dit moment zal volgen.

[analyse van toegang tot gezondheidszorg (i), voedselvoorziening (ii), watervoorziening (iii), werkgelegenheid (iv) en de humanitaire situatie (v) in Afghanistan met verwijzingen naar bijgevoegde landeninformatie]

vi. Conclusie m.b.t. artikel 48/4, §2, b) VW

Na de machtsovername door de Taliban zorgde voor een abrupt einde aan de buitenlandse hulp die in Afghanistan geboden werd, wat leidde tot de verschrikkelijke toestand hierboven beschreven: [...]

De verzoeker besluit dat hij de verzamelde informatie aantoont dat de humanitaire crisis in Afghanistan overwegend te wijten is aan de handelingen (of het nalaten daarvan) van de Taliban, en dat de situatie aldus onder artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt, waardoor aan hem de subsidiaire beschermingsstatus toegekend moet worden.

b) Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

[analyse van het geweld en het bewind in Afghanistan aan de hand landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan en met verwijzingen naar rechtspraak van de Raad]

iii. Persoonlijke omstandigheden

[...]

In casu, wordt het niet bestreden dat de eiser een jonge man is die nu al ruime tijd in Europa verblijft, wat "persoonlijke omstandigheden" inhouden die het risico om slachtoffer te worden van ernstige schade versterken.

iv. Conclusie m.b.t. artikel 48/4, §2, c) VW

Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat de situatie in Afghanistan op dit moment wel degelijk "een uitzonderlijke situatie [is] waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon".

c) Conclusie wat betreft het Artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet

Ten slotte moet de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) worden geanalyseerd, met name drie arresten waarin het Hof verduidelijkt wanneer socio-economische omstandigheden de vereiste drempel van ernst bereiken om te kunnen besluiten dat er sprake is van onmenselijke behandeling, en dus van een schending van artikel 3 EVRM. In de analyse van Vluchtelingenwerk Vlaanderen wordt deze rechtspraak van het EHRM als volgt samengevat (stuk 16, pp. 4-6): [...]

Als de vluchtelingstatus niet toekend zou worden aan de verzoeker, moet er vastgesteld worden dat de verzoekende partij aan de voorwaarden van het artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980 voldoet. De subsidiaire beschermingsstatus moet bij gevolg toegekend worden."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"3. Schermafbbeeldingen m.b.t. visumaanvraag verzoekers oom".

2.3. Bij aanvullende nota van 15 december 2023 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL-verwijzingen bij:

- EUAA COI Query “Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023;
- EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EUAA “Afghanistan – Country Focus” van december 2023;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023.

Beoordeling

3. In het verzoekschrift wijst verzoeker erop dat “hoewel hij als minderjarige en niet-Pashtoen verklaarde in Pashahi gehoord te willen worden, hoewel er een beëdigd Pashahi-tolk werkzaam is op het CGVS en hoewel zowel zijn voogd als advocaat wezen op het belang om het interview in zijn moedertaal te voeren, zijn verzoek niet werd ingewilligd”.

Verzoeker had bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangegeven dat hij voor het onderhoud bij het CGVS een tolk Pashai verkoos (vragenlijst CGVS van 14 juli 2022, vraag 3.6; vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ van 14 juli 2022, vragen 2 en 3).

Voor de aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf verzoekers advocaat aan dat verzoeker geen Pasjtoe spreekt en het onderhoud aldus niet kon doorgaan met een tolk Pasjtoe. In de notities van het persoonlijk onderhoud van 17 maart 2023 wordt hierover vermeld: “Bij het onthaal beweert de advocaat dat verzoeker geen Pasjtoe spreekt en het onderhoud aldus niet kan plaatsvinden met een folk Pasjtoe. PO verifieert met VZ of hij de tok begrijpt, of hij het interview bij de DVZ in het Pasjtoe heeft afgelegd en hij de tolk daar goed had begrepen, hetgeen VZ allemaal bevestigde. PO beslist vervolgens het onderhoud aan te vatten aangezien VZ had aangegeven dat hij in het Pasjtoe gehoord kon worden, met de nadruk dat hij in geval hij iets niet begrijpt, dit direct dient aan te geven.” (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 1).

Ter terechtzitting wordt vastgesteld dat verzoeker tot in een zekere mate Pasjtoe verstaat, in die zin dat hij voor zijn komst naar België niet bekend was met Pasjtoe en het door sociale interactie met andere Afghanen in het opvangcentrum heeft geleerd. Verzoekers voogd benadrukt hierbij dat de mate waarin verzoeker het Pasjtoe beheerst ondermaats is in het kader van een persoonlijk onderhoud, hetgeen gevolgd wordt door de Raad.

Uit lezing van de bestreden beslissing blijkt dat deze onder meer steunt op de verklaringen van verzoeker zoals gedaan tijdens het persoonlijk onderhoud met behulp van een tolk Pasjtoe.

Gelet op de verschillen tussen het Pashai en het Pasjtoe, verzoekers ontoereikende beheersing van het Pasjtoe, de herhaalde en aanhoudende verzoeken om een tolk Pashai te voorzien tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS en verzoekers minderjarige leeftijd was het *in casu* in hoofde van verweerder zorgvuldig geweest een tolk Pashai te voorzien voor verzoeker. Verzoeker voert terecht de schending van de zorgvuldigheidsplicht aan.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kleeft aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 mei 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS